

תת"ע 8111/03/17 - איציק אדרי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 8111-03-17 מדינת ישראל נ' אדרי
תיק חיצוני: 11114031104

בפני	כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקש	איציק אדרי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

הובאה בפני בקשה לביטול פסק דין, מיום 11.9.17, בו נדון המבקש בהעדרו.

בהתאם להזמנה לדין וכתב האישום, ביום 12.2.17, בכביש 70, ק"מ 62.9, נהג המבקש במהירות של 120 קמ"ש, במקום בו המהירות המותרת היא 90 קמ"ש, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

ביום 11.9.17 נדון המבקש, בהעדרו, לקנס בסך 850 ₪.

בבקשתו טוען המבקש כי לאחר קבלת דוח התנועה הגיש בקשה להישפט על העבירה, שהתקבלה במשטרת ישראל, כעולה ממכתב שנשלח לו ממפנ"א, מיום 12.3.17, וצורף לבקשה. במכתב צוין כי זימון למשפט ישלח אליו בהמשך. לדבריו, הוא לא קיבל זימון לבית המשפט אך קיבל דרישה לתשלום חוב מהמרכז לגביית קנסות.

המשיבה מתנגדת לבקשה. לשיטתה, זימון נשלח למבקש לכתובת שד' מוריה 72/03, הכתובת שצוינה גם בבקשתו להישפט, והדואר חזר בציון "לא נדרש", שזוהי מסירה כדן. אישור המסירה צורף לתגובה. בנוסף, לדבריה, העונש שהוטל הוא מידתי בנסיבות העניין.

המסגרת המשפטית

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לדון אדם בהיעדר וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדרו. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה

חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

2(א) נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;

3(א) בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.....

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

נמצאנו למדים כי בכל מקרה שנאשם הוזמן ולא הופיע לבית המשפט, הרי ניתן לדונו בהיעדר. אולם בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שניהם).

אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין קבועות בס' 130(ח).

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש במשפטו או גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין. התנאים אינם מצטברים. מכאן שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערי ביהמ"ש בפניו, ביהמ"ש ייעתר לבקשתו לביטול פסה"ד, גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות בלבד. אולם אם אין קיים חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה ביהמ"ש את בקשתו.

בבואו להכריע בבקשה, על ביהמ"ש לשקול מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט, הבעיות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדין לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

החלטה

ההמצאה של ההזמנה לדין

המשיבה צרפה את אישור המסירה של ההזמנה לדין, בו צוין "לא נדרש".

תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, קובעת חזקת מסירה בעבירה בה עסקינן, כלהלן:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה

עמוד 2

כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

עולה מהאמור כי ככל שחלפו 15 יום מיום שנשלחה ההזמנה לדין בדואר רשום, קיימת חזקת מסירה. החזקה ניתנת לסתירה, אם הוכיח הנמען כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה.

המבקש העלה טענה לפיה לא קיבל את הזמנה לדיון. טענה זו נטענה בעלמא. לא הוכח בפני כי כתובתו של המבקש הייתה רשומה בתעודת הזהות שלו או במשרד הפנים, כנדרש על פי דין, והמבקש לא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו.

לפיכך, בנסיבות העניין, בהן חזר אישור המסירה כ"לא נדרש", קיימת חזרת מסירה ויש לראות בהזמנה כאילו הומצאה כדין.

עיוות דין

באשר לעונש, גם כאן אין חשש לעיוות דין - המבקש הורשע בעבירה של נהיגה במהירות מופרזת. העונש שהושת עליו כולל קנס בסך 850 ₪. נוכח האמור, בנסיבות בהן הורשע המבקש, הענישה היא מידתית וסבירה.

לסיכום, בנסיבות דנן, הבקשה נדחית.

הכרעת הדין וגזר הדין יוותרו על כנם.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשע"ח, 14 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.